

Neljänkymmenennen jakeen kätkeyty historia – numero seitsemän

Yksitoista ja kaksikymmentäkaksi

Jeff Pippenger

2026-04-04

Danielin kirjan luvun yksitoista jakeet kuusitoista ja kaksikymmentäkaksi ovat kumpikin sopusoinnussa pian tulevan sunnuntailain kanssa. Jakeen kymmenen täyttymys vuonna 1989 johti Ukrainan sotaan vuonna 2014, kuten tätä kuvaa Raphian taistelun täyttymys jakeessa yksitoista vuonna 217 eKr. Jakeesta yksitoista jakeeseen kuusitoista on myös jae yksitoista jakeeseen kaksikymmentäkaksi; niinpä jakeen neljäkymmentä kätkeyty historia, sellaisena kuin se on esitetty jakeissa yksitoista–kuusitoista, on esitetty myös jakeiden yksitoista–kaksikymmentäkaksi historiana. Jakeen neljäkymmentä kätkeyty historia on esitetty jakeissa yksitoista–kaksikymmentäkaksi.

Luvut yksitoista–kaksikymmentäkaksi

Tuo kätkeyty historia on esitetty myös 1. Mooseksen kirjan, Matteuksen, Ilmestyskirjan ja Aikakausiens Toivon luvuissa yhdestätoista kahteenkymmeneenkahteen. Nuo neljä todistajaa, lukujen ”yhdestätoista kahteenkymmeneenkahteen”, vastaavat kätkeytyä historiaa, sillä kätkeyty historia on Daniel 11:n jakeet yhdestätoista kahteenkymmeneenkahteen. Näiden neljän todistajan keskikohta osoittaa aina liiton merkin, alkaen kuoleman liitosta, jota Nimrod edustaa 1. Mooseksen kirjan luvussa yksitoista, ja päättyen Rooman porttoon Ilmestyskirjan luvussa seitsemäntoista.

Seitsemäntoista

Matteusta lukuun ottamatta nuo neljä todistajaa osoittavat seitsemännentoista luvun olevan sen ajanjakson keskikohta, jota ne kuvaavat. Luku seitsemäntoista esiintyy myös kolmesti niissä kolmessa kahdensadan viidenkymmenen vuoden profetiassa, jotka alkoivat vuosina 457 eKr., 64 ja 1776. Kaksi näistä linjoista, (ensimmäinen ja viimeinen), osoittavat keskikohdan, jolloin ensimmäinen vuonna 457 eKr. alkanut linja päättyi vuonna 207 eKr. ja viimeinen vuonna 1776 alkanut linja päättyy vuonna 2026. Vuosi 207 eKr. sijoittui Raphian ja Paniumin taistelujen väliin, ja vuosi 2026 on Yhdysvaltojen viimeisen presidentin virkakauden puoliväli.

Kolmen kahdensadanviidenkymmenen vuoden linjan sisällä Ptolemaios hallitsi seitsemäntoista vuotta. Neron linjassa vuosien 313 ja 330 välillä on seitsemäntoista vuotta, ja Raphian taistelun vuonna 217 eKr. ja Paniumin taistelun vuonna 200 eKr. välillä oli seitsemäntoista vuotta. Kolme lukujen yhdestätoista kahteenkymmenenteenkahteen neljästä todistajasta merkitsee täsmällisen keskikohtansa luvuksi seitsemäntoista. Sen tähden jakeen neljäkymmentä kätkeyty historia esitetään saman luvun jakeissa yhdestätoista kahteenkymmenenteenkahteen, ja lukujen yhdestätoista kahteenkymmenenteenkahteen neljä todistajaa asettuvat linjaan noiden aivan samojen jakeiden kanssa. Kunkin kolmen 250 vuoden profetian täyttymys asettuu linjaan aivan

saman historian kanssa. Keskikohtaa korostetaan tienviittana, ja se yksilöidään erityisesti Jumalan kansan liiton ja sinetin vertauskuvaksi.

Daniel kaksitoista

Danielin kahdennentoista luvun jakeet seitsemän, yksitoista ja kaksitoista yksilöivät sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sinetöimisen viimeisen ajanjakson. Seitsemäs jae yksilöi 31. joulukuuta 2023, kahdestoista jae yksilöi 18. heinäkuuta 2020. Seitsemännen jakeen hajottaminen, joka päättyi 31. joulukuuta 2023 ja oli alkanut 18. heinäkuuta 2020, esitettiin Danielin kahdennessatoista luvussa olevien kolmen profeetallista aikaa koskevan jakeen alfana ja omegana. Keskimäinen jae, 1 290 vuotta, yksilöi historian vuodesta 1989 pian tulevaan sunnuntailakiin 30:nä ja sitten 1 260:na ihmiskoetusajan päättymiseen saakka. Kolmekymmentä vuotta edustaen sadan neljäkymmenen neljän tuhannen pappeuden ikää ja 1260 vuotta esikuvatun Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun symbolisia neljäkymmentä kahta kuukautta.

Kaksiosainen profetia 30:stä, jota seuraa tuhat kaksisataakuusikymmentä vuotta, on Abrahamin ja Paavalin kaksiosaisen liittoprofetian 400 ja 430 vuodesta symboli. Danielin kahdennentoista luvun kolmen aikajakeen keskikohta edustaa kolmattatoista kirjainta koskevaa kapinaa, samalla kun se myös korostaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen liittoa ja sinetöimistä. Nämä kolme jaetta ovat myös yhdenmukaiset kätketyn historian kanssa ja tuovat esiin vielä yhden todistuksen siitä painotuksesta, että keskikohta on liiton symboli.

Kevät ja syksy

Kaikkien näiden linjojen ohella meidän on sisällytettävä mukaan Leviticuksen kahdessakymmenen neljässä kolmannessa luvussa sijaitsevat kevät- ja syysjuhlien kolme todistajaa, asetettuina rinnakkain ja yhdistettyinä helluntaikauteen ristien historiassa. Siinä luku on kaksikymmentäkolme, mikä on Kristuksen sovitustyön vertauskuva. Luku koostuu neljästäkymmenestä neljästä jakeesta, mikä vertauskuvallisesti edustaa 22. lokakuuta 1844. Lokakuun 22. päivä edustaa lokakuun 22:tä päivää, alkaen ensimmäisestä päivästä ja päättyen kahdenteenkymmenenteentoiseen päivään, ja siten kantaen heprealaisen aakkoston tunnusmerkkejä. Lokakuu, joka on kymmenes kuukausi, kerrottuna kahdennellakymmenen neljättöisellä päivällä on 220.

Heprealaisessa kalenterissa seitsemännen kuukauden kymmenes päivä oli sovituspäivä, ja kymmenen kertaa seitsemän on seitsemänkymmentä, koetusajan vertauskuva. Kaksituhattakolmesataa vuotta päättyivät vuonna 1844, kun kolmas enkeli saapui, kuten ennakkokuvattiin kolmannessa asetuksessa, joka aloitti kyseisen ajanjakson. Kaksituhattakolmensadan päivän alussa muinaiselle kirjaimelliselle Israelille määrättiin seitsemänkymmentä vuosiviikkoa koetusajaksi, ja näiden päivien päättyessä nykyajan hengellisen Israelin koetusaikaa edusti seitsemännen kuukauden kymmenes päivä, joka vastaa seitsemääkymmentä. Lokakuun 22. päivä 1844 on pian tulevan sunnuntailain esikuva, ja siihen päättyy adventismin symbolinen seitsemänkymmenen vuoden koetusaika, niin kuin se päättyi juutalaisilta silloin, kun Stefanus kivitettiin.

1844 edustaa ajanjaksoa, jolloin kaksi enkeliä saapui, toinen ensimmäisen pettymyksen aikaan ja kolmas suuren pettymyksen aikaan. ”44” edustaa kaksinkertaista sanomaa, kuten sitä kuvataan Danielin kirjan yhdestoista luvun neljännenkymmenennen neljännen jakeen idästä ja pohjoisesta tulevana sanomina. Kolmas Mooseksen kirja, luku 23, koostuu neljästäkymmenestä neljästä jakeesta, jotka jakavat pyhät juhlat kevääseen ja syksyyn. Nuo neljäkymmentäneljä jaetta edustavat kaksinkertaista sanomaa. Näitä kahta vuodenaikaa edustaa kumpaakin kaksikymmentäkaksi jaetta, joten sekä kevät- että syysjuhlat edustavat heprealaisen kalenterin kahtakymmentäkaksi kirjainta. Kun nämä kaksi todistajaa, nuo kaksikymmentäkaksi jaetta, yhdistetään helluntaikauden kanssa, ne muodostavat kolmiportaisen rakenteen.

Ensimmäinen tienviitta koostuu kolmesta osasta, joita seuraa viisi päivää, samoin kuin viimeinen näistä kolmesta tienviitasta. Keskimäinen tienviitta on ne kolmekymmentä päivää, jolloin Kristus antaa kasvoista kasvoin tapahtuvaa opetusta niille, joita voidellaan papeiksi palvelemaan voittavassa seurakunnassa. 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskolmas luku on yhdenmukainen jakeen neljäkymmentä kätketyn historian kanssa.

Keskikohdat

Ensimmäisen Mooseksen kirjan lukujen yhdestätoista kahteenkymmenenteen kahteen ulottuvan jakson keskikohta on seitsemätoista luku, jossa Aabrahamin kolmivaiheisen liiton toinen vaihe ja ympärileikkauksen merkki asetettiin. Kaikkien lukujen yhdestätoista kahteenkymmenenteen kahteen sisältyvien jakeiden täsmällinen keskikohta on 1. Moos. 17:22:

Mutta liittoni minä vahvistan Iisakin kanssa, jonka Saara synnyttää sinulle tähän aikaan ensi vuonna. Ja hän lakkasi puhumasta hänen kanssaan, ja Jumala kohosi pois Aabrahamin luota. 1. Moos. 17:22.

Jumala alkoi puhua Aabrahamille jakeessa yksi ja päätti keskustelunsa jakeessa kaksikymmentäkaksi, joten koko ympärileikkauksen liittoa koskeva vuoropuhelu sijoitettiin heprean aakkosten kahdenkymmenen kahden kirjaimen profeetalliseen yhteyteen, samalla kun kahdenkymmenen kahden jakeen teemana oli ympärileikkauksen toimitus, joka oli suoritettava kahdeksantena päivänä. Ensimmäisen Mooseksen kirjan tämän kohdan keskus eli keskikohta on Jumalan liittosuhde sadan neljänsännen tuhannen kanssa, sellaisena kuin sitä edustaa Aabrahamin ympärileikkauksen liitto. Ensimmäisen Mooseksen kirjan lukujen yhdestätoista kahteenkymmenen kahteen ulottuvan jakson keskikohta on luku seitsemätoista, ja luvun ehdoton keskikohta on jae kaksikymmentäkaksi, jossa Jumala lakkaa puhumasta liitosta Aabrahamin kanssa, ja näin keskikohta sijoittuu heprean aakkosten kahdenkymmenen kahden kirjaimen yhteyteen. Noiden kahdenkymmenen kahden jakeen keskikohta on tietenkin jae yksitoista.

Ja ympärileikkaa esinahkanne liha; ja se olkoon liiton merkinä minun ja teidän välillänne. 1. Mooseksen kirja 17:11.

Raamatun yhdenteentoista ja kahdenteenkymmenenteentoista luvun neljän jakson keskikohdat käsittävät kukin kolme jaetta keskikohdan ajatuksen täydentämiseksi.

Tämä on minun liittoni, jonka teidän on pidettävä minun ja teidän sekä sinun siemenesi välillä sinun jälkeesi: jokainen miehenpuoli teidän keskuudessanne ympärileikattakoon. Ympärileikatkaa esinahkanne liha, ja se olkoon liiton merkki minun ja teidän välillänne. Kahdeksan päivän ikäisenä ympärileikattakoon teidän keskuudessanne jokainen miehenpuoli sukupolvesta sukupolveen, niin talossa syntynyt kuin rahalla muukalaiselta ostettu, joka ei ole sinun siementäsi. 1. Mooseksen kirja 17:10–12.

Merkki on tunnus, joka edustaa viiriä. Tämä kohta käsittelee viiriä, joka on ne sataneljäkymmentäneljätoista. Poikalapsi oli ympärileikattava kahdeksan päivän ikäisenä, samoin kuin Nooan liitto koski niitä kahdeksaa sielua arkissa, ja näin lukua kahdeksan käytetään sitomaan Nooan liitto yhteen Abrahamin liiton kanssa. Heidän tulee olla filadelbialaisia, sillä heidän tulee olla ympärileikattuja, minkä Paavali osoittaa olevan lihan ristiinnaulitsemisen vertauskuva. Kun liha on ristiinnaulittu, Kristuksen jumaluus on sisimmässä, ja tuo yhdistelmä on viiri; sillä kuten sisar White toteaa: ”Kun Kristuksen luonne täydellisesti toisintuu Hänen lapsissaan, Hän tulee takaisin noutamaan heidät.”

”Ihmisluento on turmeltunut, ja pyhä Jumala tuomitsee sen oikeudenmukaisesti. Mutta katuvalle syntiselle on valmistettu mahdollisuus, niin että hän voi Jumalan ainoasyntyisen Pojan sovitusyöhön uskomalla saada syntien anteeksiannon, tulla vanhurskautetuksi, saada lapseksiottamisen taivaalliseen perheeseen ja tulla Jumalan valtakunnan perilliseksi. Luonteenmuutos tapahtuu Pyhän Hengen vaikutuksesta, joka vaikuttaa ihmiseen istuttaen häneen, hänen oman halunsa ja suostumuksensa mukaisesti, uuden luonnon. Jumalan kuva palautetaan sieluun, ja päivä päivältä hän vahvistuu ja uudistuu armon kautta, ja hänet tehdään kykeneväksi yhä täydellisemmin heijastamaan Kristuksen luonnetta vanhurskaudessa ja totuuden pyhydessä.”

Öljy, jota ne niin kipeästi tarvitsevat, joita kuvataan tyhmiksi neitsyiksi, ei ole mitään sellaista, mikä pannaan ulkopuolelle. Heidän tulee tuoda totuus sielun pyhäkköön, jotta se puhdistaisi, jalostaisi ja pyhittäisi. Se, mitä he tarvitsevat, ei ole teoriaa; se on Raamatun pyhiä opetuksia, jotka eivät ole epävarmoja, toisistaan irrallisia opinkappaleita, vaan eläviä totuuksia, joihin sisältyvät iankaikkiset edut ja jotka keskittyvät Kristukseen. Hänessä on jumalallisen totuuden täydellinen järjestelmä. Sielun pelastus uskon kautta Kristukseen on totuuden perustus ja pylväs. Ne, jotka harjoittavat todellista uskoa Kristukseen, tekevät sen ilmeiseksi luonteen pyhyydellä, kuuliaisuudella Jumalan laille. He ymmärtävät, että totuus sellaisena kuin se on Jeesuksessa ulottuu taivaaseen ja käsittää iankaikkisuuden. He käsittävät, että kristityn luonteen tulee kuvastaa Kristuksen luonnetta ja olla täynnä armoa ja totuutta. Heille annetaan armon öljy, joka ylläpitää ehtymätöntä valoa. Pyhä Henki uskovan sydämessä tekee hänet täydelliseksi Kristuksessa. Se ei ole varma todiste siitä, että mies tai nainen on kristitty, vaikka hän ilmaisisi syvää tunnetta kiihottavien olosuhteiden alaisena. Sillä, joka on Kristuksen kaltainen, on sielussaan syvä, vakaa, kestävä aines, ja kuitenkin hän tuntee oman heikkoutensa eikä anna Paholaisen pettää ja johdattaa itseään harhaan siten, että alkaisi luottaa itseensä. Hän tuntee Jumalan sanan ja tietää olevansa turvassa ainoastaan silloin, kun hän panee kätensä Jeesuksen Kristuksen käteen ja pitää hänestä lujasti kiinni.

”Luonne paljastuu kriisissä. Kun vakava ääni keskiyöllä julisti: ’Katso, ylkä tulee; menkää häntä vastaan’, nukkuvat neitsyet heräsivät unestaan, ja kävi ilmi, ketkä olivat valmistautuneet tapahtumaa varten. Molemmat ryhmät yllätettiin, mutta toinen oli valmis hätätilanteen varalle, ja toinen havaittiin valmistautumattomaksi. Luonne paljastuu olosuhteissa. Hätätilanteet tuovat esiin luonteen todellisen laadun. Jokin äkillinen ja odottamaton onnettomuus, suru tai kriisi, jokin odottamaton sairaus tai tuska, jokin, mikä saattaa sielun kasvotusten kuoleman kanssa, tuo esiin luonteen todellisen sisimmän. Tulee ilmeiseksi, onko Jumalan sanan lupauksiin todellista uskoa vai ei. Tulee ilmeiseksi, ylläpitääkö sielua armo, onko lampun ohella astiassa öljyä.”

”Koettelevat ajat tulevat kaikkien osaksi. Kuinka käyttäydymme Jumalan koetuksen ja tutkinnan alaisina? Sammuvatko lamppumme? vai pidämmekö ne edelleen palamassa? Olemmeko valmistautuneet jokaiseen hätätilanteeseen yhteytemme kautta Häneen, joka on täynnä armoa ja totuutta? Viisi viisasta neitsyttä eivät voineet välittää luonnettaan viidelle tyhmälle neitsyelle. Luonne on meidän muodostettava yksilöinä. Sitä ei voida siirtää toiselle, vaikka sen omistaja olisi halukas tekemään uhrauksen. On paljon, mitä voimme tehdä toistemme hyväksi, niin kauan kuin armo vielä viipyy. Voimme edustaa Kristuksen luonnetta. Voimme antaa uskollisia varoituksia eksyville. Voimme nuhdella, ojentaa, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella, saattaen Pyhän Kirjoituksen opit sydäntä lähelle. Voimme osoittaa sydämellistä myötätuntoa. Voimme rukoilla yhdessä ja toistemme puolesta. Elämällä tarkoin, ylläpitämällä pyhää vaellusta, voimme antaa esimerkin siitä, millainen kristityn tulee olla; mutta kukaan ei voi antaa toiselle omaa luonteensa muuttia. Tarkatkaamme vakavasti sitä tosiasiaa, että meidät on pelastettava, ei ryhminä, vaan yksilöinä. Meidät tuomitaan sen luonteen mukaan, jonka olemme muodostaneet. On vaarallista laiminlyödä sielun valmistamista iankaikkisuutta varten ja lykätä sovinnon tekemistä Jumalan kanssa kuolinvuoteelle saakka. Elämän päivittäisissä toimissa, siinä hengessä, jota ilmaisemme, me määräämme iankaikkisen kohtalomme. Joka on uskollinen vähimmässä, on uskollinen myös paljossa. Jos olemme tehneet Kristuksesta esikuvamme, jos olemme vaeltaneet ja työskennelleet niin kuin hän on omassa elämässään antanut meille esimerkin, voimme kohdata ne vakavat yllätykset, jotka tulevat osaksemme kokemuksessamme, ja sanoa sydämeistämme: ’Ei minun tahtoni, vaan sinun tapahtukoon.’”

“Koetusaikana, siinä ajassa, jossa me nyt elämme, meidän tulee tyynesti tarkastella pelastuksen ehtoja ja elää Jumalan sanassa asetettujen edellytysten mukaisesti. Meidän tulee kasvattaa ja harjoittaa itseämme, tunti tunnilta ja päivä päivältä, huolellisen kurin avulla, täyttämään jokainen velvollisuus. Meidän tulee oppia tuntemaan Jumala ja Jeesus Kristus, jonka hän on lähettänyt. Jokaisessa koetuksessa meillä on etuoikeus turvautua häneen, joka on sanonut: ‘Tarttukoon hän minun väkevyyteeni, että hän tekisi rauhan minun kanssani; ja hän on tekävä rauhan minun kanssani.’ Herra sanoo olevansa halukkaampi antamaan meille Pyhän Hengen kuin vanhemmat ovat antamaan leipää lapsilleen. Olkoon siis meillä armon öljy astioissamme lamppujemme kanssa, ettemme joutuisi niiden joukkoon, joita kuvataan tyhmiksi neitsyiksi ja jotka eivät olleet valmistautuneet lähtemään ylkää vastaan.” Review and Herald, 17. syyskuuta 1895.

Niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen lippumerkki, joita esikuvallisesti kuvasivat Abrahamin ympärileikkaus ja ne kahdeksan sielua arkissa, ovat vertauksen viisaat neitsyet, jotka pian tulevassa kriisissä täydellisesti heijastavat Kristuksen luonnetta. On aivan sopivaa, että sisar White päätti katkelman viittaamalla Jesajaan, sillä se on kohta, joka viittaa suoraan niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikaan.

Sinä päivänä veisatkaa siitä: Viinitarha, täynnä punaista viiniä. Minä, Herra, varjelen sitä; minä kastelen sitä joka hetki; ettei kukaan vahingoittaisi sitä, minä varjelen sitä yöt ja päivät. Viha ei ole minussa: kuka asettaisi orjantappurat ja ohdakkeet minua vastaan taistelussa? Minä kävisin niiden lävitse, minä polttaisin ne kaikki yhdessä. Tai tarttukoon hän minun väkevyyteeni, että hän tekisi rauhan minun kanssani; ja hän on tekevä rauhan minun kanssani. Hän on saattava Jaakobista tulevat juurtumaan; Israel on kukoistava ja versova ja täyttävä maanpiirin hedelmillä. Onko hän lyönyt sitä, niin kuin hän löi niitä, jotka löivät sitä? tahi onko se surmattu senkaltaisesti kuin ne, jotka se surmasi, surmattiin? Mitalla, kun se versoo esiin, sinä sitä kuritat; hän hillitsee rajun tuulensa itätuulen päivänä. Tämän kautta siis Jaakobin vääryys sovitetaan; ja tämä on kaiken hedelmä hänen syntinsä poistamiseksi: kun hän tekee kaikki alttarin kivet kalkkikivien kaltaisiksi, murskatuiksi kappaleiksi, eivät lehdot ja patsaat enää pysy pystyssä. Mutta varustettu kaupunki jää autioksi, asumus hylätään ja jätetään kuin erämaa: siellä vasikka käy laitumella, siellä se makaa ja syö sen oksat. Kun sen oksat kuivuvat, ne katkotaan; naiset tulevat ja sytyttävät ne tuleen; sillä se on kansa vailla ymmärrystä; sentähden hän, joka on sen tehnyt, ei sitä armahda, ja hän, joka on sen muovannut, ei sille suosiota osoita. Jesaja 27:2–11.

“Itätuulen päivä”, jolloin Jaakobin vääryys puhdistetaan pois ja toista luokkaa olevat ”ymmärrystä vailla oleva kansa” kootaan ja poltetaan, on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aikaa. Tuona aikana se, joka haluaa tehdä rauhan Kristuksen kanssa, voi tehdä niin, mutta viimeiset tapahtumat ovat nopeita.

Pappien tuli olla kolmenkymmenen vuoden ikäisiä, kun he alkoivat palvella, ja ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat Pietarin kuninkaallinen papisto, joka uudistaa liiton Jumalan kanssa viimeisinä päivinä.

Teidätkin elävinä kivinä rakennetaan hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen kautta. 1. Piet. 1:5.

Papit valmistettiin palvelemaan kahdeksanpäiväisen voitelupalveluksen aikana; näin ollen luku kahdeksan on niiden voideltujen papillisuuden symboli, jotka ovat arkin sisällä.

Aaronin sauva

Voideltu sadan neljäkymmenenneljän tuhannen pappeus on liitonarkussa kuvattuna Aaronin sauvassa, joka puhkesi kukkaan. Kun Aaronin sauva puhkesi kukkaan, se teki eron Aaronin ja niiden muiden Israelin heimojen sauvojen välille, jotka eivät puhjenneet kukkaan. Kirjoituksissa juuri sade saa kasvit puhkeamaan kukkaan.

Kaikki profeetat käsittelevät viimeisiä päiviä, joten Aaronin papillisuuden sauva edustaa sadanneljänkymmenenneljän tuhannen voittoa tilanteessa, joka vastaa Eliaa Karmelilla ja milleriläisiä vuonna 1844. Se koskee sitä hetkeä, jolloin myöhäissateen tosi ja väärän sanoman välillä on selvä ero. Tämän eron tekee Joel, kun hän osoittaa, että ”uusi viini” on katkaistu pois yhdeltä luokalta. Se luokka, jolta uusi viini on katkaistu heidän suustaan, on Jesajan Efraimin juopuneet. He ovat myös ne, jotka helluntaina syyttivät opetuslapsia juopumuksesta, ja he ovat vuoden 1888 kapinalliset, jotka seurasivat isäänsä, vuoden 1863 kapinallisia. Kaikki nämä profetian linjat yhtyvät siihen linjaan, jonka sisar White osoittaa tapahtuvan silloin, kun maailma käsittää adventismin tienneen Nashvillen tulipalloista noin sadankahdenkymmenenviiden vuoden ajan eikä sanoneen mitään.

8, Kahdeksankymmentä ja 81

Luku kolmekymmentä ja luku kahdeksan ovat niiden sadan neljänskymmenenneljän tuhannen pappeuden vertauskuvia, jotka ovat viimeisten päivien lippumerkki ja jotka edustavat jumaluuden ja ihmisyyden yhdistymistä. Luku kahdeksan on kymmenys luvusta kahdeksankymmentä, joka on niiden kahdeksankymmenen urhean papin luku, jotka yhdessä ylimmäisen papin kanssa vastustivat kuningas Ussiaa, joka yritti suitsuttaa pyhässä paikassa. Kahdeksankymmentäyksi edustaa jumaluutta yhdistyneenä ihmisyyteen voittavan seurakunnan pappeuden yhteydessä. Ussian kapinan historia yhdistää tuon kahdeksankymmenen pappeuden juuri siihen kriisiin, joka asettuu samalle linjalle Ptolemaioksen kapinan kanssa heti Raphian taistelun jälkeen. Kaikki profeetat osoittavat viimeisiin päiviin, joten jumaluuden ja ihmisyyden yhdistyneen pappeuden, joka on voittavan seurakunnan pappeus ja joka koostuu kahdeksankymmenestä inhimillisestä papista ja yhdestä jumalallisesta Ylimmäisestä Papista, voidaan nähdä siinä historiassa, joka alkoi vuonna 2014, jolloin Ukrainan sota käynnistyi.

Ensimmäisen Mooseksen kirjan kahdentoista luvun mittaisen linjan keskimäinen luku on luku seitsemätoista. Tämän kahdentoista luvun linjan keskimäinen jae on jae kaksikymmentäkaksi. Jae kaksikymmentäkaksi merkitsee selvästi sen keskustelun päättymistä Jumalan ja Aabrahamin välillä, joka alkoi jakeessa yksi, ja siten se osoittaa jakeen kaksikymmentäkaksi sellaisen profeettallisen linjan päätepisteeksi, joka kantaa heprealaisten aakkosten kahdenkymmenenkirjaimen tunnusmerkkiä. Kahdenkymmenenkirjaimen jakeen linjan keskimäinen jae on jae yksitoista, joka puolestaan on keskimäinen niistä kolmesta jakeesta, jotka osoittavat sadanneljänkymmenenneljän tuhannen tunnusmerkin. Jae yksitoista on siis kolmen erillisen jakeen keskimäinen, ja jae yksitoista välittää ensisijaisen totuuden ei ainoastaan noista kahdestakymmenestä kahdesta jakeesta vaan myös niistä kolmesta jakeesta, joiden sisällä se on, ja siten se osoittaa jakeet yksitoista ja kaksikymmentäkaksi ensisijaisen ajatuksen aluksi ja lopuksi. Näin ollen luvun seitsemätoista jakeet yksitoista–kaksikymmentäkaksi muodostavat lukujen yksitoista–kaksikymmentäkaksi ensisijaisen teeman.

Matteuksen kirjan lukujen yhdestätoista kahteenkymmeneenkahteen keskikohta on kuudestaista luku.

Sitten hän kielsi opetuslapsiaan sanomasta kenellekään, että hän oli Jeesus Kristus. Matteus 16:20.

Kuten Ensimmäisen Mooseksen kirjan keskikohdassa, jae kaksikymmentä merkitsee tietyn keskustelun päättymistä; tuo keskustelu alkoi jakeessa kolmetoista, kun Kristus ja opetuslapset saapuivat Kesareaan Filippiin alueelle.

Kun Jeesus saapui Kesarea Filippiin alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen: ”Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?” Niin he sanoivat: ”Toiset sanovat, että sinä olet Johannes Kastaja; toiset Elia; ja toiset Jeremia tai joku profeetoista.” Hän sanoi heille: ”Mutta kenen te sanotte minun olevan?” Simon Pietari vastasi ja sanoi: ”Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä liha ja veri eivät ole tätä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle myös: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni, eivätkä tuonelan portit ole sitä voittavat. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa.” Sitten hän ankarasti kielsi opetuslapsiaan sanomasta kenellekään, että hän oli Jeesus Kristus. Matteus 16:13–20.

Rafah ja Panium

Matteuksen keskimäinen jakso ei ainoastaan edusta erillistä keskustelua ja aihetta, vaan aivan kuten Ensimmäisen Mooseksen kirjan todistuksen liittosymboliikka vastaa Raphian taistelua, Matteuksen keskustelu tapahtuu Kesareassa Filippiin luona, joka on Panium. Danielin kirjan yhdestoista luku, jae viisitoista, mainitsema Panium on Matteuksen kahdentoista luvun mittaisen linjan keskikohta, ja Danielin kirjan yhdestoista luku, jae yksitoista, mainitsema Raphia on Ensimmäisen Mooseksen kirjan kahdentoista luvun mittaisen linjan keskikohta.

Vuonna 457 eKr. alkaneet 250 vuotta päättyivät vuonna 207 eKr., jakeen yksitoista Raphian ja jakeen viisitoista Paniumin puolivälissä; juuri siinä yhtyvät Abrahamin ympärileikkauksen merkki ja Pietarin tunnustus Messiaasta. Matteuksen kirjan sukulinjassa Pietari todistaa tunnistaneensa Kristuksen, Jumalan Pojan, Hänen kasteessaan.

Simon merkitsee ”sitä, joka kuulee”, ja Barjona merkitsee ”kyyhkysen poikaa”. Simon oli sellainen, joka kuuli Kristuksen kasteen sanoman, kun Pyhä Henki laskeutui kyyhkysen hahmossa. Kristuksen kaste oli esikuva 11. elokuuta 1840, jolloin Ilmestyskirjan kymmenennen luvun väkevä enkeli laskeutui. Sama enkeli laskeutui 11. syyskuuta. Pietari edustaa niitä, jotka tunnistavat 11. syyskuuta sadan neljänkymmenenneljän tuhannen sukupolven koetussanomaksi.

Pietari edustaa niitä, jotka käyttävät metodina peräkkäisiä rivejä. Hän on kyyhkysen ”poika”, joten poikana hän symbolisesti edustaa viimeistä sukupolvea. Pietari on viimeisen sukupolven symboli, ja nimensä symbolisen lukuarvon kautta hän edustaa sataa neljääkymmentäneljää tuhatta. Pietari edustaa viimeistä sukupolvea, joka kuulee voimaannuttamisen sanoman, kun Kristus ilmestyy profeetallisessa linjassa. Pietari tunnisti Kristuksen kasteeseen liittyvän sanoman, ja näin Pietari saattoi tunnistaa Jeesuksen voidelluksi, mikä on hepreaksi Messias ja kreikaksi Kristus. Pietari

edustaa niitä, jotka ymmärtävät, että Ilmestyskirjan kahdeksantoista luvun enkeli, joka laskeutui 9/11:nä, oli myös laskeutunut 11. elokuuta 1840. Pietari edustaa niitä, jotka ymmärtävät 9/11:n tienviittana, joka vahvistetaan ainoastaan kahden tai kolmen linjan todistuksella.

Pietarin tunnustus on, että 11. syyskuuta osoittaa kolmannen voihuudon saapumisen, joka on viimeisen sukupolven koettelemussanoma. Tuo tunnustus on se kohta, jossa nimi muuttuu. Abraham on Rafiahissa ja Pietari on Paniumissa, juuri ennen ristiä. Paniumin ja ristin välillä Pietari tulee vierailemaan Kirkastusvuorella. Juuri Paniumissa Simon muuttuu Pietariksi, kun hän esitti tunnustuksensa oman sukupolvensa koettelemussanomasta. Niille sadalle neljällekympenelleneljälletuhannelle tuo koettelemussanoma on kolmannen voihuudon islam, joka saapui profeetalliseen historiaan 11. syyskuuta.

Adventismin koettelemuksen alku alkoi 9/11:ssä, ja adventismin koettelemuksen lopussa kolmannen voi-huudon islamin sanoma yksilöi, milloin ja missä Simonin nimi muutetaan. Se sanoma, jonka Pietari ymmärtää lopussa ja jota 9/11:n sanoma alussa esikuvasi, on Nashvillen tulipallojen korjattu sanoma. Siellä pasuunansoiton juhla saapuu yhdessä lipun kohottamisen ja sovituspäivän suljetun oven kanssa.

Jatkamme näiden asioiden käsittelyä seuraavassa artikkelissa.